

1) *Suda* ε 2898 Ἐρατοσθένης: T 1 J., 16 B., p. VIIs. Bernh., II 260 Thom.

Ἐρατοσθένης, Ἀγλαοῦ, οἱ δὲ Ἀμβροσίου Κυρηναῖος, μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος Χίου, γραμματικῷ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. μετεπέμθη δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου καὶ διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου. διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντὶ εἶδει παιδείας τοῖς ἄκροις ἐγγίσασι τὰ βήματα ἐπεκλήθη. οἱ δὲ καὶ δεύτερον ἢ νέον Πλάτωνα, ἄλλοι Πένταθλον ἐκάλεσαν. ἐτέχθη δὲ ῥκς' Ὀλυμπιάδι καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγωνώς, ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώττειν, μαθητὴν ἐπίσημον καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον· οὗ πάλιν Ἀρίσταρχος μαθητὴς. μαθηταὶ δὲ αὐτοῦ Μνασέας καὶ Μένανδρος καὶ Ἀριστις. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ ποιήματα καὶ ἱστορίας, Ἀστρονομίαν ἢ Καταστηριγμούς, Περὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν αἰρήσεων, Περὶ ἀλυσίας, διαλόγους πολλοὺς καὶ γραμματικὰ συχνά

1. Ἀριστοχίου V | 4. ἐγγίσαντα Meursius | βῆτα Ps. Hesych., Meursius | 6. ἀποσχόμενος A | 7 (? controllare). μαθητὴς A | 8. Ἀστροθεσίαν Maass | 9. Καταστηρισμούς Portus «sed cf. v. I 521»

2) *Suda* α 3419 Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς: T 7 J., p. XIII Bernh.

Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς, ἐπὶ ποιητῆς, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης

2. Εὐφορίωνος AF: Ἐφορίωνος GIM

3) *Suda* ρ 158 Ῥιανός: test.

Ῥιανός ... σύγχρονος Ἐρατοσθένους

4) *Suda* φ 441 Φιλόχορος: T 11 J., p. XI Bernh.

Φιλόχορος ... κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτη νέον ὄντα Ἐρατοσθένει

5) [Lucian.], *Macrob.* 27 Macleod: T 3 J., 14 B., p. X Bernh., p. 110 Bernh.

γραμματικῶν δὲ Ἐρατοσθένης μὲν ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικόν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειεν καὶ φιλόσοφον καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα οὗτος ἔζησεν ἔτη

6) *Censorin. die nat.* XV 2 Sallmann: T 5 J., II B 1 B., p. XII Bernh.

Eratosthenes quoque ille orbis terrarum mensor et Xenocrates ... ad eundem annum (sc. LXXX) vixerunt

1. *terrarumque* Ca. Carr. | 2. *pervenerunt* H

7) *Dionys. Cyz. Anth. Pal.* VII 78 Waltz: T 6 J., p. XIII Bernh.

πρῆντερον γῆρας σε καὶ οὐ κατὰ νοῦσος ἀμαυρή,
ἔσβεσεν, εἰνήθη δ' ὕπνῳ ὀφειλόμενον
ἄκρα μεριμνίας, Ἐρατοσθένης· οὐδὲ Κυρήνη
μαΐα σε πατρώων ἐντὸς ἔδεκτο τάφων,
Ἀγλαοῦ υἱέ, φίλος δὲ καὶ ἐν ξείνῃ κεκάλυψαι
παρ τὸδε Πρωτῆος κρᾶσπεδον αἰγιαλοῦ

Lemma A: εἰς Ἐρατοσθένη

2. (ἔσβεσ') ἐκοιμήθη FG: Schmidt (d. VII 219, 4; 419, 2) | 4. μαΐα σε πατρώων Bruck: μαινὰς ἐπαιτρύτων (?) P¹, μαΐα ἐπ' ἀτρύτων c Plan. [μαινὰς in μαΐα σ' iam correxerat El dick], πατρώ νεκρὸν ἔδεκτο τάφῳ Reiske | ἐντὸς Scaliger: ἐκτὸς codd. | 5. Ἀγλάου Jacobs: cf. Steph. Byz. s. Κυρήνη | φίλον Hecker | ἐν ξείνῃ c Plan.: ἐυξείνῃ P¹ | 6. παρ c Plan.: πὰν (?) P¹

8) *Heron. Alex. def.* 136, 1 Heib.: test.

οὐ πολὺ δὲ τούτων (sc. Leodamante, Archita, Teeteto, Eudosso) νεώτερός ἐστιν ὁ Εὐκλείδης ὁ τὰ Στοιχεῖα συναγαγών, γέγονε δὲ οὗτος ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου νεώτερος μὲν τοῦ Πλάτωνος, ἀρχαιότερος δὲ τοῦ Ἐρατοσθένους καὶ Ἀρχιμήδους· οὗτοι γὰρ σύγχρονοι ἀλλήλοις ἦσαν

1. τούτων C^a NH: τοῦτο CF | νεώτερος NH: νεώχωρος CC^a, νεόχωρος F | 3. σύγχρονοι corr. ex σύγχρωνοι C

9) *Prod. in Euclid. dem.* p. 68, 17 Friedlein: p. XI Bernh., I 155-56 Thom.

νεώτερος μὲν οὖν ἐστὶ τῶν περὶ Πλάτωνα (sc. Euclide), πρεσβύτερος δὲ Ἐρατοσθένους καὶ Ἀρχιμήδους. οὗτοι γὰρ σύγχρονοι ἀλλήλοις, ὥς πού φησιν Ἐρατοσθένης

1. ἀρχαιότερος Heronis p. 253 | 2. ὥσπερ καὶ φησιν GA

10) Euseb. Hier., *Chron.* ol. 141, 3, p. 134, 25 Helm: T 4 J., p. XI Bernh.

213 a.Chr.

VIII

^e[h]Eratosthenes agnoscitur XI

VI

^fRomani Marcello consule

^ead CXLI Ol. L, ad V A, ad VII OM | ^fad CXLI Ol. L

1. *herathosthenes* P, *herathosthenis* M, *heratosthenes* Hss.

11) *Chronicon Paschale* p. 331, 12ss. Dind.: p. XI Bernh.

ρλη΄ Ὀλυμπιάς

κγ΄. ὑπ. Φλαμίνιου καὶ Φίλου.

Ἐρατοσθένης ἐγνωρίζετο.

12) Steph. Byz 396, 19s. Meineke: p. X, XI Bernh.

ἐντεῦθεν (sc. Κυρήνη) ἦν Ἐρατοσθένης Ἀγακλέους παῖς ὁ ἱστορικός

Ἀγλάου Bernhardt

13) Marc. Herad. *epit. peripl. men.* 2, GGM I 565, 26 Müller: 18 B., p. VIII Bernh.

καὶ μετ' ἐκείνων Ἐρατοσθένης, ὃν Βῆτα ἐκάλεσαν οἱ τοῦ Μουσείου προστάντες

Μουσίου cod.

14) *chrestomath.* ex Strab. I 20, GGM II 531, 5ss.: 17 B., p. VIII s. Bernh.

ὅτι Ἐρατοσθένης οὔτε τῶν ἀπαιδευτῶν ἦν οὔτε τῶν γνησίως φιλοσοφούντων· διὸ καὶ Βῆτα ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ δευτερεῖα φέρειν δοκῶν ἐπὶ πάσῃ παιδείᾳ· ὅς καὶ τὴν ποιητικὴν οὐ φιλοσοφίαν πρώτην ἡξίου καλεῖν, ἀλλὰ μόνον ψυχαγωγίαν τινα, κακῶς λέγων

1.-2. διὸ καὶ Βῆτα ἐκαλεῖτο, ὡς τὰ δευτερεῖα φέρειν δοκῶν ἐπὶ πάσῃ παιδείᾳ: «haec aliunde assumpta sunt» Müller

15) *Etym.* M. 198, 19, β 148 L.-L. Βιβλιαίγισθος: p. 19 Str., p. 208 Bernh.

βιβλιαίγισθος Ἀνδρέας ὁ ἱατρὸς ἐπεκλήθη ὑπὸ Ἐρατοσθένους, ὅτι λάθρα αὐτοῦ τὰ βιβλία μετέγραφεν

Anecd. Gr. Bekk. 226, 12 (lex. rhet.) Βιβλιαίγισθος: p. 19 Str., p. 208 Bernh.

Βιβλιαίγισθος Ἀνδρέας ὁ ἱατρὸς ἐκλήθη ὑπὸ Ἐρατοσθένους, ὅτι λάθρα αὐτοῦ τὰ βιβλία ἔγραφεν

16) Arrian. *Anab.* V 5, 1 Roos: 5 B., geogr. CVI

ἀλλὰ ὑπὲρ Ἰνδῶν ἰδίᾳ μοι γεγράφεται ὅσα πιστότατα ἐς ἀφήγησιν οἷ τε ξὺν Ἀλεξάνδρῳ στρατεύσαντες καὶ ὁ ἐκπεριπλεύσας τῆς μεγάλης θαλάσσης τὸ κατ' Ἰνδοὺς Νέαρχος, ἐπὶ δὲ ὅσα Μεγασθένης τε καὶ Ἐρατοσθένης, δοκίμῳ ἄνδρῳ, ξυνεγραψάτην, καὶ νόμιμα ἅττα Ἰνδοῖς ἐστί καὶ εἰ δὴ τινα ἄτοπα ζῶα αὐτόθι φύεται καὶ τὸν παράπλου αὐτὸν τῆς ἕξω θαλάσσης

2. τὸ: τὰ Krüger; cf. V 4, 5; 5, 1; VI 18, 5 | ἐπὶ Schmieder (ed.) ex k: ἐπεὶ A

17) [Scymn. Ch.] *orb. descr.* vv. 109 ss. Müller: 6 B.

ἤδη δ' ἐπ' ἀρχὴν εἰμι τῆς συντάξεως
τοὺς συγγραφεῖς ἐκθέμενος, οἷς δὲ χρώμενος
τὸν ἱστορικὸν εἰς πίστιν ἀναπέμπω λόγον·
τῷ τὴν γεωγραφίαν γὰρ ἐπιμελέστατα
γεγραφότι, τοῖς τε κλίμασι καὶ τοῖς σχήμασιν,
Ἐρατοσθένει μάλιστα συμπεπεισμένος

18) Eustath. *ad Dionys. perieg.* v. 1, GGM II 217, 21ss.: 7 B., p. 1 Bernh., geogr. XXV

ὡς τοῦ ὤκεανου περιειληφότος τὴν γῆν, καθὰ καὶ Ἐρατοσθένης δοξάζει, οὐ ζηλωτής ἐστιν ἐν πολλοῖς ὁ τὸ οἰκουμηνικὸν τουτὶ συνταγμάτιον ποιησάμενος

19) Cic. *ad Att.* II 6, 1 Constans: 10 B.

etenim γεωγραφικά quae constitueram magnus opus est. ita valde Eratosthenes, quem mihi proposueram, a Serapione et ab Hipparcho reprehenditur

19) Marc. Herad. *epit. peripl. men.* 3, GGMI 566, 25 Müller: 19 B.

Ἑρατοσθένης δὲ ὁ Κυρηναῖος, οὐκ οἶδά τι παθών, τὸ Τιμοσθένους μετέγραψε βιβλίον (sc. περὶ λιμένων), βραχέα τινὰ προσθεῖς, ὥς μὴδὲ τοῦ προοιμίου τοῦ μνημονευθέντος ἀποσχέσθαι, ἀλλ' αὐταῖς λέξεσι κάκεινο τοῦ οἰκείου προθεῖναι συγγράμματος

20) POxy. X 1241 II 1-21: T 7 J.

ν[ι]ος Σίλλεϋς Ἀλεξανδρεὺς ὁ [κ]αλούμενος Ῥόδιος Καλλιμάχου γνῶριμος· οὗτος ἰ ἐγένετο καὶ διδάσκαλος τοῦ ἰ πρώτου βασιλέως· τοῦτον ἰ δ[ι]εδέξατο Ἑρατοσθένης ἰ μεθ' ὃν Ἀριστοφάνης Ἀπέλλου Βυζάντιος καὶ Ἀρίσταρχος· εἶτ' Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς ὁ ἰδογράφος καλούμενος· μεθ' ὃν Ἀρίσταρχος Ἀριστάρχου Ἀλεξανδρεὺς ἀνωθεν δὲ Σαμόθραξ· οὗτος καὶ ἰ διδ[ά]σκαλος [ἐ]γένε[το] τῶν ἰ τοῦ φιλοπάτορος τέκνων· ἰ μεθ' ὃν Κύδας ἐκ τῶν λογχοφ[ό]ρων· ἐπὶ δὲ τῷ ἐνάτῳ ἰ [βα]σιλεῖ ἤκμασαν Ἀμμόνι[ος] καὶ Ζηνόδοτος καὶ Διοκλ[η]ς καὶ Ἀπολλοδ[ω]ρος γραμμα[μα]τικοί

21) Tzetz. Procl. περὶ κωμ. XIa I 1-7 Koster: T 7 J.

Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Λυκόφρων ὁ Χαλκιδεὺς μεγαλοδωραῖς βασιλικαῖς προτραπέντες Πτολεμαίῳ τῷ Φιλαδέλφῳ τὰς σκηρικὰς διωρθώσαντο βίβλους, τὰς τῆς κωμωδίας καὶ τραγωδίας καὶ τὰς τῶν σατύρων φημί, συμπρόντος αὐτοῖς καὶ συνανορθούντος καὶ τοῦ τοιοῦτου βιβλιοφύλακος τῆς τσαύτης βιβλιοθήκης Ἑρατοσθένους· ὧν βίβλων τοὺς πίνακας Καλλιμάχος ἀπεγράψατο. Ἀλέξανδρος ὥρθου τὰ τραγικά, Λυκόφρων τὰ κωμικά· νεανίαι ἦσαν Καλλιμάχος καὶ Ἑρατοσθένης

4. τοιοῦτον: secl. Kaib. et Cant., iniuria; respondet τσαύτης ἰ 5. Καλλιμάχος: superscr. m² γρ. καὶ <Καλί>στρατος; non γρ. σώστρατος, ut edd.

22) Tzetz. Procl. περὶ κωμ. XIa II 13-16 Koster: T 7 J.

Ἑρατοσθένης δέ, ὁ ἡλικιώτης αὐτοῦ παρὰ τοῦ βασιλέως τὸ τοσοῦτον ἐνεπιστεύθη βιβλιοφύλακιον. ἀλλὰ τὰ Καλλιμάχου καὶ τὰ Ἑρατοσθένους μετὰ βραχύν τινα γέγονε χρόνον, ὥς ἔφην, τῆς συναγωγῆς τῶν βίβλων καὶ διορθώσεως, κἄν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου

1. τοσοῦτον Amb.: τοιοῦτον Lut. (sed cf. I 4 τῆς τσαύτης βιβλιοθήκης) ἰ 2. βιβλιοφύλακιον Lut.: βιβλοφύλακιον praecedente σκύρο deleto Amb. ἰ τὰ Ἑρατοσθένους Lut.: τοῦ Ἑρατοσθένους Amb. ἰ γέγονε Lut.: ἐγένετο (post χρόνον) Amb. ἰ 3. ὥς ἔφην h.l. Lut., post τῶν βίβλων Amb. ἰ τοῦ om. Lut.

23) Anon. Cramerii II περὶ κωμ. XIc 10 Koster: T 7 J.

Ἑρατοσθένης δὲ ἡλικιώτης Καλλιμάχου παρὰ τοῦ βασιλέως τὸ τοιοῦτον ἐνεπιστεύθη βιβλιοφύλακιον

24) schol. Plautinum XI d 14-16 Koster: test.

fuit praeterea, qui idem assereret, Eratosthenes non ita multo post eiusdem custos bibliothecae

assereret: non asseveret, ut edd.

25) Suet., *gramm.* 10, 4 Brugnoli: T 9 J., 15 B.; p. XIV Bernh.

philologi adpellationem adsumpsisse (sc. Ateius) *videtur quia, sic ut Eratosthenes qui primus hoc cognomen sibi vindicavit, multiplici variaque doctrina censebatur*

1. *quia fuit sicut T ἰ erat esthines W², Erasthstenes V*

26) Clem. Alex. *Strom.* I 16, 79, 3 Treu: T 8 J., p. 14 Str., p. X Bernh.

Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Κυμαῖος πρῶτος <τοῦ γραμματικοῦ ἀντὶ> τοῦ κριτικοῦ εἰσηγήσατο τοῦνομα καὶ γραμματικὸς προσηγορεύθη, ἔνιοι δὲ Ἑρατοσθένη τὸν Κυρηναῖον φασιν, ἐπειδὴ ἐξέδωκεν οὗτος βιβλία δύο «γραμματικά» ἐπιγράψας. ὠνομάσθη δὲ γραμματικός, ὥς νῦν ὀνομάζομεν, πρῶτος Πραξιφάνης Διονυσοφάνους Μιτυληναῖος

1. Ἀπολλόδωρος: Ἀντίδωρος oder Ἀντόδωρος schol. Dionys. Thr. p. 3, 24; 448, 6 Hilgard ἰ κυμαῖος L ἰ τοῦ γραμματικοῦ ἀντὶ Meier, Opusc. acad. II (1863) 19 n. 54 ἰ 3. ἐπιγράψας <ὠνομάσθαι οὕτως πρῶτον> Meier, Opusc. acad. II (1863) 19 n. 54

27) Galen. *Lex. Hipp.* XIX p. 65 K.: p. 17 Str., p. 203 Bernh.

ὅτι γὰρ ἐποιοῦν οἱ παλαιὰ πολλὰ τῶν ὀνομάτων αὐτοῖς δέδεικται μὲν ἱκανῶς καὶ πρὸς Ἑρατοσθένους ἐν τοῖς περὶ ἀρχαίας κωμωδίας

28) Poll. X 1: p. 13 Str., p. 205s. Bernh., *gramm.* II

ἐνέτυχόν ποτε βιβλίῳ τῷ τὸν Ξενοφώντος Ἰππικῶν ἐξηγεῖσθαι λέγοντι. εἰρῶν δὲ ὀνόματος κρίσει τοῦτο Ἑρατοσθένην ἐν τῷ Σκευογραφικῷ λέγειν, ἐπὶ ἡλθέ μοι ζητεῖν τὸ τοῦ Ἑρατοσθένους βιβλίον διὰ τὸ

προσαγωγὸν τῆς χρήσεως· ὥς δ' εἶρον μόλις, οὐδὲν εἶχεν ὦν ἥλπισα. τὸ τοῖνυν ὑπ' ἐμοῦ μὲν ἐλπισθέν, ὑπ' ἐκείνου δ' οὐ πληρωθὲν ἔγνω αὐτὸς ἐκτελέσαι

1.-3. *corruptae* | 1. ἐντυχὼν **FS** | βιβλίῳ τῷ τοῦ (τῶν **F**) **FS**, βιβλίῳ τῷ Ξενοφῶντος **AB**, βιβλίῳ τῶν Ξενοφῶντος **CL** | Ἰππικῶν **FSBCL**, Ἰππικῶν **SchneiderSaxo** | τε **FS**, δ' ἐν ? **Bekker** | 2. χρήσιν **FS** | λέγει **FS** | 3. μόγις **FS** | ἔχειν **FS** | 4. ἥλπιζον **A** | ὑπ' ἐμαυτοῦ **CLAB**, ἐμαυτῷ **Bekker** *nescio unde*

29) Longin. *subl.* XXXIII 5 Mazz.: Erigone, pp. 94s. H., p. 150 Bernh., T 1 Rok.

τί δέ; Ἐρατοσθένης ἐν τῇ Ἑριγόνῃ – διὰ πάντων γὰρ ἀμώμητον τὸ ποιημάτιον – Ἀρχιλόχου πολλὰ καὶ ἀνοικονόμητα παρασύροντος, κακείνης τῆς ἐκβολῆς τοῦ δαιμονίου πνεύματος ἦν ὑπὸ νόμον τάξει δύσκολον, ἀρα δὴ μεῖζων ποιητής;

1. Ἀρχιλόχου **k^{mg}Manutius**: ἀρχίλοχον **P** (*supra* -o¹- accentu eraso) | 2. ἀνηκονόμητα **m** | παρασύροντος **k** (*ex* παρασύροντας), **Man.**: παρασύροντας **P** | κακείνη **m** | 3. μεῖζων **k**, **Robortellus**, **Manutius**: μεῖζον **P**

29a) Plut., *Conv. disp.* VII 1, 3, 699a Hubert: 25 P. (*Erigone*), 3 D. (*Erigone*), 29 H. (*Erigone*), poet. XXV (*Erigone*), 2 Rok., 2 *Schneidewin* (*Erigone*)

καὶ τὸν κομψὸν Ἐρατοσθένην λέγοντα

30) Athen. XI 501e-f: Hermes, pp. 74s. H.; pp. 19s. Str., p. 110 Bernh.

Τίμαρχος δ' ἐν τετάρτῳ περὶ τοῦ Ἐρατοσθένους Ἑρμοῦ “πεπαίχθαι τις ἂν οἰηθείη, φησί, τὴν λέξιν, διότι τὰ πλεῖστα τῶν Ἀθήνησι βαλανείων κυκλοειδῇ ταῖς κατασκευαῖς ὄντα τοὺς ἐξαγωγοὺς ἔχει κατὰ μέσον, ἐφ' οὗ χαλκοὺς ὀμφαλὸς ἔπεστιν”

3. ἐφ' οὗ **Musurus**: ἀφ' οὗ **AE**, fort. οὗ **Kaibel**, ὅθι **Eustath.**

31) Athen. VII 281c: 17 J., phil. II

Ἐρατοσθένης γοῦν ὁ Κυρηναῖος μαθητὴς γενόμενος Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, ὃς ἦν εἰς ἀπὸ τῆς στοα

32) Plin., *NHII* 108, 247 Jan-Mayhoff: II B 31 B., *geogr.* XLIII

universum autem circuitum Eratosthenes, in omnium quidem litterarum subtilitate, set in hac utique praeter ceteros solers, quem cunctis probari video, CCLII milium stadiorum prodidit, quae mensura Romana computatione efficit trecentiens quindecies centena milia passuum: inprobum ausum, verum ita subtili argumentatione comprehensum, ut pudeat non credere

33) Strab. I 2. 2 C 15: T 10 J., p. 18 Str., phil. I, 11 Berger

ὥστε ἔχοιμεν ἂν τι λέγειν πλέον τῶν πρὸ ἡμῶν. ὁρᾶν δ' ἔσται τοῦτο μάλιστα ἐν τοῖς λόγοις τοῖς πρὸς τοὺς πρὸ ἡμῶν, ἦττον μὲν τοὺς πάλαι, μᾶλλον δὲ τοὺς μετ' Ἐρατοσθένη καὶ αὐτὸν ἐκείνους· οὗς εἰκὸς ὅσπερ πολυμαθέστεροι τῶν πολλῶν γεγόνασιν, τοσοῦτ' ὡς δυσελεγκτοτέρους εἶναι τοῖς ὕστερον, ἂν τι πλημμελῶς λέγωσιν. εἰ δ' ἀναγκασθῶμεθα πρὸς αὐτοὺς ἀντιλέγειν, οἷς μάλιστα ἐπακολουθοῦμεν κατ' ἄλλα, δεῖ συγγνώμην ἔχειν· οὐ γὰρ πρόκειται πρὸς ἅπαντας ἀντιλέγειν, ἀλλὰ τοὺς μὲν πολλοὺς ἔαν, οἷς μὴδὲ ἀκολουθεῖν ἄξιον, ἐκείνους δὲ διαιτᾶν, οὗς ἐν τοῖς πλείστοις κατωρθωκότας ἴσμεν, ἐπεὶ οὐδὲ πρὸς ἅπαντας φιλοσοφεῖν ἄξιον, πρὸς Ἐρατοσθένη δὲ καὶ Ἰππάρχον καὶ Ποσειδώνιον καὶ Πολύβιον καὶ ἄλλους τοιοῦτους καλόν.

πρῶτον δ' ἐπισκεπτέον Ἐρατοσθένη παρατιθέντας ἅμα καὶ τὴν Ἰππάρχου πρὸς αὐτὸν ἀντιλογίαν ἔστι δ' ὁ Ἐρατοσθένης οὗθ' οὕτως εὐκατατρόχαστος ὥστε μὴδ' Ἀθήνας αὐτὸν ἰδεῖν φάσκειν, ὅπερ Πολέμων ἐπιχειρεῖ δεικνύναι, οὗτ' ἐπὶ τοσοῦτον πιστὸς ἐφ' ὅσον παρεδέξαντό τινες, καίπερ πλείστοις ἐντυχὼν, ὡς εἴρηκεν αὐτός, ἀγαθὰς ἀνδράσιν. «ἐγένοντο γάρ» φησὶν «ὡς οὐδέποτε, κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἢ ἓν ἀπερίβολον καὶ μίαν πόλιν οἱ κατ' Ἀρίστωνα καὶ Ἀρκεσίλαον ἀνθήσαντες φιλόσοφοι». οὐχ ἱκανὸν δ' οἶμαι τοῦτο, ἀλλὰ τὸ κρίνειν καλῶς οἷς μᾶλλον προσιτέον. ὁ δὲ Ἀρκεσίλαος καὶ Ἀρίστωνα τῶν καθ' αὐτὸν ἀνθησάντων κορυφαίους τίθησιν· Ἀπελλῆς τε αὐτῷ πολὺς ἐστὶ καὶ Βίων, ὃν φησι πρῶτον ἀνθινὰ περιβαλεῖν φιλοσοφίαν· ἀλλ' ὅμως πολλάκις εἰπεῖν ἂν τινα ἐπ' αὐτοῦ τοῦτο «οἷν ἐκ ῥακέων ὁ Βίων». ἐν αὐταῖς γὰρ ταῖς ἀποφάσεσι ταύταις ἱκανὴν ἀσθένειαν ἐμφαίνει τῆς ἑαυτοῦ γνώμης· ἢ τοῦ Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως γνῶριμος γενόμενος Ἀθήνησι τῶν μὲν ἐκείνων διαδεξαμένων οὐδενὸς μέμνηται, τοὺς δ' ἐκείνῳ διενεχθέντας καὶ ὦν διαδοχὴ οὐδεμία σώζεται, τούτους ἀνθῆσαι φησι κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνους. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ περὶ τῶν ἀγαθῶν ἐκδοθεῖσα ὑπ' αὐτοῦ πραγματεία καὶ μελέται καὶ εἰ τι ἄλλο τοιοῦτο τὴν ἀγωγὴν αὐτοῦ, διότι μέσος ἦν τοῦ τε βουλομένου φιλοσοφεῖν καὶ τοῦ μὴ θαρροῦντος ἐγχειρίζειν ἑαυτὸν εἰς τὴν ὑπόσχεσιν ταύτην, ἀλλὰ μόνον μέχρι τοῦ δοκεῖν προϊόντος, ἢ καὶ παράβασιν τινα ταύτην ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκυκλίων πεπορισμένου πρὸς διαγωγὴν ἢ καὶ παιδίαν· τρόπον δὲ τινα καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ τοιοῦτος.

34) Strab. XVII 3. 22: T 2 J., 13 B., p. XII Bernh., p. 110 Bernh.

Κυρηναῖος δ' ἐστὶ καὶ Καλλίμαχος καὶ Ἑρατοσθένης, ἀμφότεροι τετιμημένοι παρὰ τοῖς Αἰγυπτίων βασιλεῦσιν, ὁ μὲν ποιητὴς ἅμα καὶ περὶ γραμματικὴν ἐσπουδακώς, ὁ δὲ καὶ ταῦτα καὶ περὶ φιλοσοφίαν καὶ τὰ μαθήματα εἰ τις ἄλλος διαφέρων

35) Archimed. probl. bov., III 170 Mugler

πρόβλημα, ὅπερ Ἀρχιμήδης ἐν ἐπιγράμμασιν εὐρών τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ περὶ ταῦτα πραγματευομένοις ζητεῖν ἀπέστειλεν ἐν τῇ πρὸς Ἑρατοσθένην τὸν Κυρηναῖον ἐπιστολῇ

1. πραγματευομένοις Struve: πραγματουμένοις G

36) schol. Aristoph. Av. 11 Dübner: test.

μέννηται δὲ αὐτοῦ (scil. Ἐξηκεστίδης) καὶ Πολέμων ἐν τῷ δευτέρῳ περὶ τῆς Ἀθήνησιν Ἑρατοσθένους ἐπιδημίας λέγων. ὁ δὲ Ἐξηκεστίδης, κιθαρωδὸς πυθιοῖκης. νικᾷ δὲ καὶ τὸν τῶν Καρνείων ἀγῶνα τὸν ἐν Λακεδαίμονι, καὶ Παναθήναια δῖς

37) Archim. ad Eratosth. meth.

Ἀρχιμήδης Ἑρατοσθένει εὖ πράττειν.

ἀπέστείλά σοι πρότερον τῶν εὐρημένων θεωρημάτων ἀναγράφας αὐτῶν τὰς προτάσεις φάμενος εὐρίσκειν ταύτας τὰς ἀποδείξεις, ἃς οὐκ εἶπον ἐπὶ τοῦ παρόντος· ἦσαν δὲ τῶν ἀπεσταλμένων θεωρημάτων αἱ προτάσεις αἷδε· τοῦ μὲν πρώτου· ἐὰν εἰς πρίσμα ὀρθὸν παραλληλόγραμμον ἔχον βάσιν κύλινδρος ἐγγραφῇ τὰς μὲν βάσεις ἔχων ἐν τοῖς ἀπεναντίον παραλληλογράμμοις, τὰς δὲ πλευρὰς ἐπὶ τῶν λοιπῶν τοῦ πρίσματος ἐπιπέδων, καὶ διὰ τε <τοῦ κέντρου τοῦ κύκλου> ὅς ἐστι βάσις τοῦ κυλίνδρου, καὶ μιᾶς πλευρὰς τοῦ τετραγώνου τοῦ ἐν τῷ κατεναντίον ἐπιπέδῳ ἀχθῇ ἐπίπεδον, τὸ ἀχθὲν ἐπιπίπεδον ἀποτεμεῖ τμήμα ἀπὸ τοῦ κυλίνδρου, ὃ ἐστὶ περιεχόμενον ὑπὸ δύο ἐπιπέδων καὶ ἐπιφανείας κυλίνδρου, ἐνὸς μὲν τοῦ ἀχθέντος, ἐτέρου δὲ ἐν ᾧ ἡ βάσις ἐστὶν τοῦ κυλίνδρου, τῆς δὲ ἐπιφανείας τῆς μετὰ τῶν εἰρημένων ἐπιπέδων, τὸ δὲ ἀποτμηθὲν ἀπὸ τοῦ κυλίνδρου τμήμα ἔκτον μέρος ἐστὶ τοῦ ὅλου πρίσματος. τοῦ δὲ ἐτέρου θεωρήματος ἡ πρότασις ἡδε· ἐὰν εἰς κύβον κύλινδρος ἐγγραφῇ τὰς μὲν βάσεις ἔχων πρὸς τοῖς κατεναντίον παραλληλογράμμοις, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῶν λοιπῶν τεσσάρων ἐπιπέδων ἐφαπτομένην, ἐγγραφῇ δὲ καὶ ἄλλος κύλινδρος εἰς τὸν αὐτὸν κύβον τὰς μὲν βάσεις ἔχων ἐν ἄλλοις παραλληλογράμμοις, τὴν δὲ ἐπιφάνειαν τῶν λοιπῶν τεσσάρων ἐπιπέδων ἐφαπτομένην, τὸ περιληφθὲν σχῆμα ὑπὸ τῶν ἐπιφανειῶν τῶν κυλίνδρων, ὃ ἐστὶν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς κυλίνδροις, δίμοιρόν ἐστι τοῦ ὅλου κύβου. Συμβαίνει δὲ ταῦτα τὰ θεωρήματα διαφέρειν τῶν πρότερον εὐρημένων· ἐκεῖνα μὲν γὰρ τὰ σχήματα, τὰ τε κωνοειδῆ καὶ σφαιροειδῆ καὶ τὰ τμήματα <αὐτῶν, τῷ μεγέθει σχήμασι> κῶνων καὶ κυλίνδρων συνεκρίναμεν, ἐπιπέδοις δὲ περιεχομένῳ στερεῷ σχήματι οὐδὲν αὐτῶν ἴσον ἐὼν εὐρηται, τούτων δὲ τῶν σχημάτων τῶν δυσὶν ἐπιπέδοις καὶ ἐπιφανείαις κυλίνδρων ἕκαστον ἐνὶ τῶν ἐπιπέδοις περιεχομένων στερεῶν σχημάτων ἴσον εὐρίσκεται. τούτων δὲ τῶν θεωρημάτων τὰς ἀποδείξεις ἐν τῷδε τῷ βιβλίῳ γράψας ἀποστελῶ σοι.

ὁρῶν δέ σε, καθάπερ λέγω, σπουδαῖον καὶ φιλοσοφίας προεστώτα ἀξιολόγως καὶ τὴν ἐν τοῖς μαθήμασι κατὰ τὸ ὑποπίπτον θεωρίαν τετιμηκότα ἐδοκίμασα γράψαι σοι καὶ εἰς τὸ αὐτὸ βιβλίον ἐξορίσαι τρόπον τινὸς ιδιότητα, καθ' ὃν σοι παρεχόμενον ἔσται λαμβάνειν ἀφορμὰς εἰς τὸ δύνασθαι τινα τῶν ἐν τοῖς μαθήμασι θεωρεῖν διὰ τῶν μηχανικῶν. Τοῦτο δὲ πέπεισμαι χρήσιμον εἶναι οὐδὲν ἥσσον καὶ εἰς τὴν ἀπόδειξιν αὐτῶν τῶν θεωρημάτων.

καὶ γὰρ τινα τῶν πρότερόν μοι φανέντων μηχανικῶς ὕστερον γεωμετρικῶς ἀπεδείχθη διὰ τὸ χωρὶς ἀποδείξεως εἶναι τὴν διὰ τούτου τοῦ τρόπου θεωρίαν· ἐτοιμότερον γάρ ἐστι προλαβόντα διὰ τοῦ τρόπου γνῶσιν τινα τῶν ζητημάτων πορίσασθαι τὴν ἀπόδειξιν μᾶλλον ἢ μηδενὸς ἐγνωσμένου ζητεῖν. <... Διόπερ καὶ τῶν θεωρημάτων τούτων, ὧν Εὐδοξος ἐξηύρηκεν πρῶτος τὴν ἀπόδειξιν, περὶ τοῦ κῶνου καὶ τῆς πυραμίδος, ὅτι τρίτον μέρος ὁ μὲν κῶνος τοῦ κυλίνδρου, ἡ δὲ πυραμὶς τοῦ πρίσματος, τῶν βάσιν ἔχόντων τὴν αὐτὴν καὶ ὕψος ἴσον, οὐ μικρὰν ἀπονεύειν ἂν τις Δημοκρίτῳ μερίδα πρώτῳ τὴν ἀπόφασιν τὴν περὶ τοῦ εἰρημένου σχήματος χωρὶς ἀποδείξεως ἀποφηνάμεν. ἡμῖν δὲ συμβαίνει καὶ τοῦ νῦν ἐκδιδομένου θεωρήματος τὴν εὐρεσιν ὁμοίαν ταῖς πρότερον γεγενῆσθαι· ἡβουλήθη δὲ τὸν τρόπον ἀναγράφας ἐξενεγκεῖν ἅμα μὲν καὶ διὰ τὸ προειρηκέναι ὑπὲρ αὐτοῦ, μή τιςιν δοκῶμεν κενὴν φωνὴν καταβεβλησθαι, ἅμα δὲ καὶ πεπεισμένους εἰς τὸ μάθημα οὐ μικρὰν ἂν συμβαλέσθαι χρεῖαν· ὑπολαμβάνω γὰρ τινὰς ἢ τῶν ὄντων ἢ ἐπιγινομένων διὰ τοῦ ἀποδειχθέντος τρόπου καὶ ἄλλα θεωρήματα οὕτω ἡμῖν συνπαραπεπτωκότα εὐρήσειν.

γράφομεν οὖν πρῶτον τὸ καὶ πρῶτον φανέν διὰ τῶν μηχανικῶν, ὅτι πᾶν τμήμα ὀρθογωνίου κῶνου τομῆς ἐπίτρίτον ἐστὶν τριγώνου τοῦ βάσιν ἔχοντος τὴν αὐτὴν καὶ ὕψος ἴσον, μετὰ δὲ τοῦτο ἕκαστον τῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου θεωρηθέντων· ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ βιβλίου γράφομεν τὰς γεωμετρικὰς ἀποδείξεις ἐκείνων τῶν θεωρημάτων, ὧν τὰς προτάσεις ἀπεστείλαμεν <σοι πρότερον>.

Differenze da Callimaco

Quintil. XI 2, 14 Raderm.: 34 J., 124* Str., gramm. XXII

est autem magna inter auctores dissensio, Glaucōne Carystio an Leocrati an Agatharcho an Scopae scriptum sit id carmen, et Pharsali fuerit haec domus, ut ipse quodam loco significare Simonides videtur utque Apollodorus et Eratosthenes et Euphorion et Larissaeus Eurypylus tradiderunt, an Cranone, ut Apollas Callimachus, quem secutus Cicero hanc famam latius fudit

Steph. Byz. 47, 22ss. Meineke: 399 SH, 46 J. = Hdn. I 365, 10

Αἰθίοπιον, χωρίον Λυδίας παρὰ Ὑλλω, [ἦ] πλησίον τοῦ Εὐρίπου, ἀφ' οὗ ἡ Ἀρτεμις Αἰθοπία. οἱ δὲ ὅτι παρὰ τοῖς Αἰθίοφι διάγουσαν Ἀπόλλων ἤγαγεν αὐτήν, οἱ δὲ τὴν αὐτὴν τῇ σελήνῃ παρὰ τὸ αἶθριν ὡς Καλλίμαχος (fr. 702 Pf.), οἱ δὲ ὅτι ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ Ἑκάτῃ, ἣτις ἀεὶ δᾶδας κατέχει, ὡς Ἐρατοσθένης

schol. vet. Aristoph. Nub. 553 Holwerda: 97 Str.

δῆλον ὅτι πρῶτος ὁ Μαρικᾶς ἐδιδάχθη τῶν δευτέρων Νεφελῶν. **RVENp** Ἐρατοσθένης δὲ φησι Καλλίμαχος ἐγκαλεῖν ταῖς διδασκαλίαις, **ENp** ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτῳ ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφελῶν, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένον, ὅτι πρῶτος καθεῖται ὁ (φρ. 454 Πφ.). λανθάνει δὲ αὐτόν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδασκαλίαις οὐδὲν τοιοῦτον εἴρηκεν· ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄτοπον· αἱ διδασκαλῖαι δηλονότι τὰς διδασκαλίας φέρουσιν. πῶς δ' οὐ συνείδεν, ὅτι καὶ ἐν τῷ Μαρικᾷ προτετελεύτηκε Κλέων, ἐν δὲ ταῖς Νεφέλαις λέγεται

εἰς τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν τὸν βυρσοδέψην; **E**

Strab. 1. 2. 37, C 44

Ἀπολλόδωρος δὲ (FGrHist 244 F 157d) ἐπιτιμᾷ Καλλιμάχῳ συνηγορῶν τοῖς περὶ τὸν Ἐρατοσθένη, διότι καίπερ γραμματικὸς ὢν παρὰ τὴν Ὀμηρικὴν ὑπόθεσιν καὶ τὸν ἐξωκεανισμὸν τῶν τόπων, περὶ οὓς τὴν πλάνην φράζει, Γαῦδον καὶ Κόρκυραν ὀνομάζει (frr. 13 et 470 Pf.)

Lysanias

1. Suda ε 2898 (Hesy.) Ἐρατοσθένης...μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος Χίου, γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ

2. Athen. VII 304b (ΘΥΝΝΙΣ) Ἰππῶναξ δέ, ὡς Λυσαίας ἐν τοῖς περὶ ἱαμβοποιῶν παρατίθεται, φησὶν (sq. fr. 36 Deg.)

3. Athen. XI 504b οὕτως δὲ τοὺς πότους Λυσαίας φησὶν ὁ Κυρηναῖος Ἡρόδωρον εἰρηκέναι ἐν τούτοις (sq. 31 F 59 Jac.)

1. **Δυσανίας A:** corr. Valckenaer | «mirum quod Lysanias qui περὶ ἱαμβοποιῶν scripsit Herodori mythographi testimonium non fabulae sed vocabuli alicuius causa attulit; vide ne Herodae iambi lateant» Kaibel

4. Athen. XIV 620c Λυσαίας ἐν τῷ πρώτῳ περὶ ἱαμβοποιῶν Μνασίωνα τὸν ῥαψῶδον λέγει ἐν ταῖς δείξεσι τῶν Σιμωνίδου τινὰς ἱάμβων ὑποκρίνεσθαι

5. Porphy. Qu aest. Hom. 137, 12 Schr. Λυσαίας δὲ ὁ Κυρηναῖος καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ἀρίσταρχος ἐν κηρὸς μοῖρα φασὶ λέγειν τὸν ποιητὴν Δωρικῶς μεταβαλόντα τὸ ἦ εἰς ᾧ

6. schol. Eur. Andr. 10 Λυσαίας κατηγορεῖ Εὐριπίδου κακῶς λέγων αὐτὸν ἐξεληφέναι τὸ παρ' Ὀμήρῳ (Ω 375) λεχθέν «ἦ τις Ἀχαιῶν ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου» οὐχ ὡς πάντως γενόμενον, ἀλλ' εἰκαζόμενον ὥσει ἔλεγε κατακαυθήσεσθαι τὸν παῖδα ἢ τι ἄλλο

7. schol. Apoll. Rh. IV 1187 ἄλλοι δ' ἀμφιφορῆας: Θεόπομπος (115 F 405 Jac.) ἀμφιφορεῖς λέγεσθαι φησι τοὺς ὑπ' ἐνίων μετρητάς, Λυσαίας δὲ φησι τὸν ἀμφιφορέα ὑπὸ Ἀθηναίων ἀμφορέα καλεῖσθαι

8. Tzetz., Proll. ad Hesiod. Op. p. 30 Gaisf. Ἐλικῶν τε καὶ Κιθαιρῶν ἀπὸ Ἐλικῶνος καὶ Κιθαιρῶνος τῶν ἀδελφῶν ἐκλήθησαν, οἵτινες πρὸς ἀλλήλους ἐπολέμησαν, καθὼς ὁ Κυρηναῖος Λυσίμαχος ἐν τῷ πρώτῳ Περὶ ποιητῶν ἱστορεῖ

9. schol. A Hom. Π 558b {ὅς πρῶτος} ἐσήλατο: Ἀρίσταρχος καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ δασύνουσι, Λυσαίας δὲ φιλοῖ, προσνέμων τὸ σ τῷ ἦ· σήλασθαι γάρ φησι σημαίνειν τὸ ἀποστᾶν καὶ σαλεύειν. ὁ δὲ σαλεύσας πρῶτος τὸ τεῖχος Σαρπηδῶν ἐστίν, ὁ δὲ εἰσπηδήσας Ἐκτωρ. φησὶ γοῦν (sq. M 397s.)· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἐκτορος (sq. M 459), εἶτα ἐπιφέρει (sq. M 459). ἄμεινον δὲ πείθεσθαι Ἀριστάρχῳ δασύνοντι, ἐκδέχεσθαι δὲ ἡμᾶς οὕτως τὸ ἐσήλατο, ὅτι πρῶτος ἐφήλατο καὶ ἐπεπῆδησε τῷ τείχει | ὅρα γοῦν ὡς οὐκ εἶπε πρῶτος διήλθε<ν>· ὁ μὲν γὰρ Ἐκτωρ πρῶτος διήλθεν, ὁ δὲ Σαρπηδῶν πρῶτος ὤρμησεν ἐπὶ τὸ τεῖχος· (sq. M 307s.) ὥστε τὸ ἦλατο ταῦτόν ἐῖναι τῷ ὀρμήσῃ

10. *Etym. M.* 779, 8 ὑπερικταίνοντο· «πόδες δ' ὑπερικταίνοντο» (ψ 3). Κράτης ἄγαν ἐπάλλοντο, ὑπερακταίνοντο· Λυσανίας ἐπὶ τοῦ τρέμειν φησὶ τετάχθαι

11. schol. **Ge Hom.** Φ 262e <φθάνει> καὶ Λυσανίας γράφει «φθανέει» καὶ Δοῦρις (76 F 90 Jac.)

12 *epimetr.* f (codd. Marc. 475, Par. 2551; III 310, 21ss. Dr.) μέλη δὲ τὰ ἐν αὐτοῖς ἦτοι διὰ τὸ ἀπὸ τελείων ἀφαιρείσθαι μέτρων· καὶ γὰρ ἡμεῖς τὰ ἀπὸ τελείων ἀφαιρούμενα μέτρα μέλη καλοῦμεν ἢ ἀπὸ Μέλως τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς, καθὰ Λυσανίας φησὶν ἢ καθόσον μέλιτι παραπλησίαν ἔχει τὴν ἡδονήν

3. Μέλως inauditum; μελίας conj. Boissonade, probabiliter

Luoghi visti di persona

Strab. 8. 7. 2, C 384

Ἑρατοσθένης δὲ καὶ αὐτὸς ἰδεῖν φησὶ τὸν τόπον, καὶ τοὺς πορθμέας λέγειν ὡς ἐν τῷ πόρῳ ὀρθὸς ἐστήκει Ποσειδῶν χάλκεος, ἔχων ἱππόκαμπον ἐν τῇ χειρὶ κίνδυνον φέροντα τοῖς δικτυεῦσιν

Strab. 1. 3. 4, C 49

μάλιστα δέ φησι (scil. Eratostene) ζήτησιν παρασχεῖν πῶς ἐν δισχιλίους καὶ τρισχιλίους ἀπὸ θαλάττης σταδίοις κατὰ τὴν μεσόγειαν ὁράται πολλαχοῦ κόγχων καὶ ὁσπρέων καὶ χηραμύδων πλῆθος καὶ λιμνοθάλατται, καθάπερ φησὶ περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμμωνος καὶ τὴν ἐπ' αὐτῷ ὁδὸν τρισχιλίων σταδίων οὔσαν

Educazione

Quintil. I 1, 15s. Raderm.: philos. ?

quidam litteris instituendos, qui minores septem annis essent, non putaverunt, quod illa primum aetas et intellectum disciplinarum capere et laborem pati posset. in que sententia Hesiodum esse plurimi tradunt, qui ante grammaticum Aristophanem fuerunt. nam is primum ὑποθήκας, in quo libro scriptum hoc invenitur, negavit esse huius poetae. (16) sed alii quoque auctores, inter quos Eratosthenes, idem praeceperunt

Pentathlon

[Plat.] *Amat.* 135e-136a ἀρ' ἐννοῶ, ἔφην, οἷον λέγεις τὸν φιλόσοφον ἄνδρα; δοκεῖς γάρ μοι λέγειν οἱ ἐν τῇ ἀγωνίᾳ εἰσὶν οἱ πένταθλοι πρὸς τοὺς δρομέας ἢ τοὺς παλαιστάς. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι τούτων μὲν λείπονται κατὰ τὰ τούτων ἄθλα καὶ δευτεροὶ εἰσὶ πρὸς τούτους, τῶν δ' ἄλλων ἀθλητῶν πρῶτοι καὶ νικῶσιν αὐτοὺς. τάχ' ἂν ἴσως τοιοῦτόν τι λέγοις καὶ τὸ φιλοσοφεῖν ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἐπιτηδεύοντας τοῦτο τὸ ἐπιτήδευμα· τῶν μὲν πρῶτον εἰς σύνεσιν περὶ τὰς τέχνας ἐλλείπεσθαι, τὰ δευτερεῖα δ' ἔχοντας τῶν ἄλλων περιεῖναι, καὶ οὕτως γίγνεσθαι περὶ πάντα ὑπακρόν τινα ἄνδρα τὸν πεφιλοσοφηκότα· τοιοῦτόν τινα μοι δοκεῖς ἐνδείκνυσθαι

138e πένταθλον αὐτὸν δεῖν εἶναι καὶ ὑπακρόν, καὶ ταύτης μὲν τὰ δευτερεῖα ἔχοντα πάντων τὸν φιλόσοφον, καὶ ἀχρεῖον εἶναι ἔως ἂν τούτων τις ἦ, ἢ πρῶτον μὲν τὴν αὐτοῦ οἰκίαν οἶκ' ἄλλῳ ἐπιτρεπτέον οἰδὲ τὰ δευτερεῖα ἐν τούτῳ ἐκτέον, ἀλλ' αὐτὸν κολαστέον δικάζοντα ὀρθῶς, εἰ μέλλει εὐ οἰκεῖσθαι αὐτοῦ ἢ οἰκία;

Pastoralia

Procl. ad Hes. Opp. 590b Pertusi: 9 Str., gramm. XI

ἀμολγαίη· ἀντὶ τοῦ κρατίστη, ἀκμαία· τὸ γὰρ ἀμολγὸν ἐπὶ τοῦ ἀκμαίου τίθεται. Ἑρατοσθένης δὲ ποιμενικήν· Καλλίστρατος (frg. p. 323 R. Schmidt) δὲ τὸν τυρόν φησιν ἢ ὄλυραν βεβρεγμένην γάλακτι. μάζα οὖν ἀμολγαίη ἢ τυρὸς ἢ ἄρτος ἐκ γάλακτος ἐζυμωμένος

2. ποιμενική **Q**, ποιμενικοῖς **ZB**, ποιμενικὸς ἄρτος ἐστὶ φησὶ **L**, ἐν ποιμενικοῖς **Heinsius**

L.S., *Observationes ad indicem scriptorum a Stephano Byzantino citatorum*, in *Miscellaneae observationes criticae novae in auctores veteres et recentiores*, II, Amstelaedami 1741, 119 n.: Jo. Fellus, Th. Galeus, J.A. Fabricius crediderunt, Eratosthenem scripsisse *Pastoralia*, ποιμενικά, hoc minus integro Procli loco decepti ad Hesiodi *Operum & Dierum* vs. 488 (sq.). Eratosthenis hic memorantur ποιμενικά, et oportuna videbatur libro materia. Sed nemo, opinor, monitus in dubio revocabit, pro Ἑρ. ἐν ποιμενικοῖς, reponendum esse: Ἑρατοσθένης μὲν ποιμενικήν, Καλλίστρατος δὲ τὸν τυρόν φ. Tzetzae ad h. l., *Athenaei* III p. 115 A et, quae ne minimum relinquunt haesitandi locum, verba *Etymologi*, p. 573 v. 31 (Ἑρατοσθένης δὲ ποιμενικήν) commodiori loco erunt explicanda; quando Scholiastes etiam Aristophanis ad *Equites* v. 959 eam in rem advocari poterit, et menda liberari